

Julian Kazberuk

Herbata

szary mężczyzna w szarym płaszczu
 przecinając ulice podbite smutkiem
 spóźniony na spotkanie z przeznaczeniem
 – Darjeeling czy assam? –
 spytała Hekate ze spojrzeniem
 o surowości szronu
 na popołudniowej herbatce
 z makbetowskimi wiedźmami
 przez myśli wybielone
 wiatrem i deszczem
 wypowiada słowa:
 – Mam wrażenie, że śnię
 czyjś inny sen.
 herbatka assam stygnie
 tuż obok kolejki duchów

Spacer

błądzący siwy przechodzień mija
 hologram kokietki
 w myślach mając wyraźny fresk
 delikatnej deprawacji przez chwilę
 przypominając mu o miłości jego życia
 odwraca się a atomy zaczynają
 odrywać się od jej twarzy
 zanikającej zmieniającej się w
 nierozpoznawalną pustkę
 samotne wspomnienie blednące
 jak okładka książki
 szylldowy Sanders krzyczy że nuda
 potrafi być bardzo bolesna
 obrazy wspomnień spadają
 jak ciche płatki śniegu

Dorosłość

w mieście dwóch nocy – chłopiec
 cierpiący na przedawkowanie czasu
 wchodził w dorosłość z twarzą
 czystą jak gliceryna a w jego oczach płwiała
 porcelanowobłękitne niebo nad głową
 gasła pastelowa żółć aureoli
 ludzie wymijali nas w upale nocy
 on jak Orfeusz na odwyku powiedział -
 Najbardziej z czasów nalogu
 pamiętam piękno.

JULIAN KAZBERUK

– aspirujący poeta, student, trwale wiążący codzienność ze sztuką. Działacz białostockiego stowarzyszenia „Fundamenty”, szerzącego kulturę pisarstwa i otwartego na wszelkie formy sztuki. Zachęcający młode pokolenie do poszerzenia literackiego kolektywu, działalności na rzecz popularyzacji zamilowania do literatury. Współtwórca tomiku wierszy *Antygeneracja*.

fot. Justyna Sawczuk